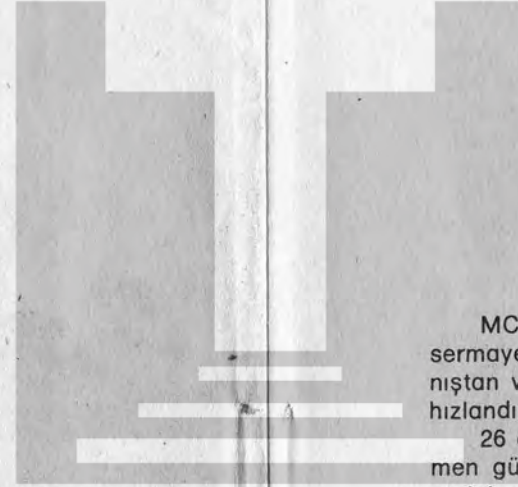

ANTI - FAŞİST
ANTI - EMPERYALİST
SAVAŞIM BİRLİĞİMİZ

Ulusal **D**emokratik **C**ephe

TÜSTA

NEDEN MC?

MC yeniden kuruldu. Bu, emperyalizmin, işbirlikçi büyük sermayenin ve toprak ağalarının faşizan gidiş ve faşist tırmanıştan vazgeçmeyeceklerini gösteriyor. Tersine faşist tırmanışı hızlandırmaktan başka çare bulamadıklarını ortaya koyuyor.

26 aylık 1. MC döneminde yaşanan, baskı ve zulmün ege-men güçlerin geçici bir tavır alışı olmadığı bunun ülkemizdeki gerici - sömürge güçler açısından artık bir zorunluluk olduğu iyice ortaya çıkmış oluyor. MC partileri arasında seçim önce-sinde ve sırasında ortaya çıkan yoğun sürtüşmelere karşın 2 MC'nın böylesine hızla yeniden kurulmasını gerekli kılan ger-çek nedenleri anlamaksızın halkımızın karşı karşıya olduğu bü-yük ve sürekli tehlikeyi kavramak olanaksızdır. Bu tehlikeli gi-dişe karşı, gereken önlemleri almak ise hiç olanaklı değildir.

Emperyalizmin güdümündeki gerici - sömürge güçleri MC'-de ve eylemlerinde simgelenen faşist tırmanışa yönelten koşul-lar ve nedenler nelerdir?

- Kapitalizm ve sermaye dünya ölçeğinde iyice köşeye sıkışmıştır. Sürekli bir buhran ve genel bir bunalım içi-ne düşmüştür. Özellikle 1970'li yıllarda kapitalizmin buhranı alabildiğine derinleşmiştir. Kapitalist kalkınma

Maden-İş Gazetesinin ekidir.

Sahibi: Türkiye Maden-İş Sendikası adına

Kemal Türkler

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Erdoğan Sıral

Dizgi : İstanbul Matbaası

Film : Tab Grafik

Baskı : Karaca Ofset

Ekim 1977

Yönetim Yeri : Barbaros Bulvarı Uluğ Han No: 64

Kat: 4 Beşiktaş

yolunu benimseyerek dünya emperyalist sistemine bağlanan Türkiye, az gelişmiş, çarpık kapitalist yapısıyla bu buhranın yıkıcı etkilerini katmerli olarak yaşamak zorunda kalmıştır.

Merkez Bankasında, dışa bağımlı sanayimizi besleyecek hammaddeleri, yakıtı, enerjiyi alacak döviz kalmamıştır. İlâç, röntgen filmi gibi en yaşamsal maddeler bile sağlanamamaktadır. Yeni yatırımlar için gerekli döviz bulmak bir yana, daha önce alınmış dış borçların faizlerini bile ödeyemez duruma düşürülmüştür. İşsizlik inanılmaz boyutlara ulaşarak 3 milyonu aşmıştır. Dışa bağımlı, montaja dayalı sanayi kuruluşlarımızın pahalı ve geri teknolojiye dayalı ürünlerini, kıyasıya bir rekabetin sürdüğü dış pazarlara ihraç etmek olanaksızdır. Emperyalist çevrelerde iflâsın eşiğindeki böylesi bir ülkeye, kredi açmak ve borç vermek isteyen kalmamıştır.

Emperyalizme bağımlı çarpık ekonomi - politikayı ve halkımıza dayatan işbirlikçi egemen güçler, şimdi de emperyalist güçlerin, IMF'lerin önerisi ile bu dar boğazı halkımızı daha çok ezip, sömürerek geçmek istiyor. 2. MC ile başlayan zam furyası, Türk Parasının değerinin düşürülmesi, yoksul köylünün göz nuru, geçim kaynağı buğdaya, pancara, tütüne ve diğer tarım ürünlerine konulan düşük taban fiatları bu amaçla alınan tedbirlerden bazıları. İşçi ve memur ücretlerinin dondurulması için, yasalar çıkarılması girişimleri ise 2. MC sözcülerince sık sık açıklanıyor. Pek çoğu uzlaşmazlıkla biten Toplu Sözleşmeler ve uzayıp giden, yada ertelenen grevler işbirlikçi büyük sermayenin işçi ücretlerini dondurmamak istemesinden başka bir nedene dayanmıyor.

Emperyalist çevrelerin, Türkiye'deki çarpık kapitalizmin yaşamını sürdürmesi için gerekli kredileri vermesinin ve katmerli faiziyle ve kârlarla geri alabilmesinin güvencesi ancak böyle sağlanabiliyor. Emperyalist çıkarlara güvence, işbirlikçi büyük sermayeye çıkış yolu veren bu önlemler ise, başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi yığınlara pahalılık, yoksulluk, işsizlik ve geleceğinden artan güvensizlik getiriyor. Ülkemizin geleceğini iyice karanlıklara doğru itiyor.

- Doğaldır ki, 2. MC'nin dayattığı bu koşullarda, emekçi kitleler için yaşam çekilmez bir hale geliyor. Geniş kitlelerde patlama noktalarına varan bir tepki, hoşnutsuzluk yaratıyor. İşyerlerinde, semtlerde, taşıtlarda bu kahrolası düzen üzerine ateşli tartışmalar sürüyor.

Bu gidişe bir dur denilmesi, birşeyler yapılması gerektiği vurgulanıyor. İnsanca yaşanılan bir düzene geçilmesi özelemleri kitleleri sarıyor, devrimcileştiriyor.

Onbinlerce işçinin grevde olması bir o kadarının grev hazırlığında olması rastlantı değildir. Sendikal ve politik örgütlenmenin hızlanması boşuna değildir.

Ceyhan'da, Maraş'ta, Adapazarı'nda köylülerin düşük taban fiatlarını ve zamları protesto yürüyüşlerine şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda katılması, kitlelerdeki devrimci yükselişin bir başka göstergesidir. Ülkemizde halkımızın en örgütsüz kesimlerinde bile kıpırdanmalar başlamıştır. Memurlar, öğretmenler, kadınlar, gençler, küçük esnaf ve zanaatkarlar, emekliler, aydınlar ve tüm diğer çalışan kesimler hızla örgütlenmektedir. Onları örgütlenmeye çeken yoksulluğa, pahalılığa, işsizliğe ve yarınından güvensizliğe karşı örgütlü savaşım verme özlemdir. Yığınlardaki bu devrimci kabarma ve yöneliş, büyük tekellerin ve ağababalarının buldukları çıkış yoluna engeller koyuyor, çıkmaza sokuyor. Alınacak yeni tedbirleri zorlaştırıyor. Onlara korkulu rüya görüyor. İşte bu gidiş onları açık faşizme yani baskı ve zulümle halkı bu koşullara razı etmeğe yöneltiyor. MC'nin halkı sindirmek, onun örgütlenmesini engellemek istemesi, faşizmi tırmandırması, ülkemiz egemen güçlerinin aldıkları ve alacakları ekonomik tedbirlerin zorlu bir uzantısı oluyor.

MC NEDİR?

Şimdi özetlersek: Ortak çıkarları olan emperyalizmin güdümündeki ve işbirlikçi bir avuç kapitalist ve toprak ağası, politik temsilcileri olan MC partileri yoluyla **ortak amaç uğrunda, ortak düşmana** yani geniş işçi-emekçi halk yığınlarına karşı **ortak bir program çerçevesinde ortak uygulama ve eylemler**

için birleşmişler bir cephe oluşturmuşlardır. Bu ortak koalisyon programını hayata geçirmek için MC partileri, işveren sendikaları, Sanayi Odaları, İşveren Dernekleri, çeşitli adlar altında saldırgan komando örgütlerinin ortaklaşa çabası ile parlamento'da devlet daire ve kurumlarında, okullarda, semtlerde, köylerde, işyerlerinde halkımıza karşı ve kalıcı olarak **ortaklaşa örgütlenmişlerdir**.

İşte MC budur. Bir ortak programdır, bir ortak örgütlenmedir, programlı, sürekli ortak eylemlerdir.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere geniş emekçi yığınlar, emeğe, emeğe, yaşama hakkına karşı kurulmuş bir gerici - sömürgeci - faşist karması cephenin, MC'nin saldırısı ile karşı karşıyadır.

Aralarında belirli bazı konularda görüş ayrılığı olan üç partiyi bu gerici - faşist karması politik cephede, MC'de birleştiren ortak nokta, temsilcisi oldukları emperyalizme bağımlı, işbirlikçi gerici sömürgeci çevrelerin çıkış yolunu her ne pahasına olursa olsun açık tutmak gibi yaşamsal bir zorunluluktur. MC'yi bu kadar pervasız, saldırgan yapan işte bu çözümsüzlük ve çaresizliktir.

MC'ye KARŞI TEK CEPHEDE BİRLEŞMEK OLANAKLI ve ZORUNLUDUR

Peki, bu sistemli, sürekli ve azgın saldırıya karşı ne yapmak gerekir? «Onlar bir avuc, biz halkız, 40 milyonuz ve haklıyız» deyip nasıl olsa bir gün yenileceklerini bekleyebilir miyiz? Doğru, onlar bir avuçtur ama örgütlüdür. Elleri halkımızın alinterinden soyulmuş milyonlarla silâhlıdır. Üstelik arkalarında dünyanın en sömürgeci, en gerici, en eli kanlı güçleri, emperyalizm vardır. Eğer biz geniş işçi-emekçi halk yığınları, tek tek her birimizin duyduğu kızgınlığı, taşıdığımız devrimci potansiyeli bir araya, bir kanala toplayarak, sayısal çokluğumuzun verdiği avantajı, üretici olmaktan aldığımız gücü tek bir birleşik ve yenilmez güç haline getirmezsek, boşuna ve çok bekleriz kendi kendilerine yenilmelerini. Sadece parlamento sınırları içinde kalan bir savaşım da yetinemeyiz. MC yalnız parlamento alandan değil, ekonomik - toplumsal - politik - ideolojik tüm alanlarda azgınca saldırıyor. Üstelik sessiz ve eylem-

siz kitlelerin, parlamentodaki temsilcileri de, sessiz ve güçsüz kalmaya mahkûmdur. Dünya tarihi bunun acı deney ve dersleriyle doludur. Daha dün 50 milyon insanın canına, daha çoğunun kanına ve ülkelerin yakılıp yıkılmasına sebep olan faşizm böylesi bir yanlış anlayışın sonu insanlığın başına belâ olmuştur. Daha da çok belâ olması ise ancak olanlardan açık ve kanlı bir ders alan işçi - emekçi halkların, faşizmin karşısına birleşerek, cephe kurarak dikilmesiyle önlenebilmiştir. Dünya halkları ancak böylece demokrasi, ilerleme ve barış yolunda yeni kazanımlar elde edebilmiştir.

Öyleyse Türkiye'de de faşist tırmanış ancak bundan zarar gören, MC'nin ekonomik - politik ve toplumsal saldırısına uğrayanların, savaşımı ile önlenabilir. Durup bekliyerek değil.

Burada aklımıza hemen şu soru gelebilir. «Peki, MC'de simgelenen faşist gidişe karşı savaşım verilmesi gerektiği anlaşıyor. Gerici - faşist karması cephenin dayattığı aşırı sömürü ve zulmü en çok duyan, dolayısıyla bu gidişe en kızgın, üstelik en bilinçli, en örgütlü ve de en deneyli sınıf, işçi sınıfı. Tüm emekçi halk adına savaşım vererek faşist tırmanışı durduramaz mı?» denilebilir.

Bu olanaklı değildir. İşçi sınıfının sömürüye karşı verdiği savaşım zaten, tüm emekçi halkımızın çıkarlarıyla uyum içindedir. Ama işçi sınıfımızın sayısal gücü, MC'nin tüm halkımıza yönelttiği bu azgın ve sistemli saldırıyı tek başına göğüslemeye yetemez. Üstelik, iktidardaki işbirlikçi büyük sermayeyi ve gerici ağaları geniş kitlelerden, yalıtılmadan, güçsüzleştirmeden yenmek olanaklı değildir. Bu ise yalnız işçi sınıfının değil, geniş emekçi kitlelerin, faşist tehlikeyi görerek faşizmi dayatmak isteyenleri tanıyarak, bilinçli olarak karşı tavrı almasıyla olanaklıdır.

Öyleyse, MC'yi dayatan, faşizmi tırmandıran, işbirlikçi burjuvazi ve ağalarla çıkarları uyumayan, onlardan zarar gören tüm güçleri örgütleyip tek cephede birleştirerek, savaşıma sokmak ZORUNLUDUR.

İşçi sınıfının toplumda en kızgın, en bilinçli, en örgütlü, en deneyli, en savaşkan ve bilimsel bir dünya görüşü olan tek güç, olduğu doğrudur. Bu konum ona, faşizme karşı, MC'ye karşı, bu birliği oluşturmada ve birlikte verilecek savaşta en girişken ve öncü olmak tarihi görevini ve sorumluluğunu yükler.

Peki yıllardır emperyalizmin ve işbirlikçisi egemen güçlerin gerici şartlandırmaları, aldatmacaları, baskıları altında geri, bilinçsiz ve örgütsüz bırakılmış geniş emekçi halk yığınlarını, MC'ye ve onun yoluyla tırmandırılan faşist gidişe karşı birlikte savaşa sokmak olanaklı mıdır? Olanaklıdır. Çünkü halkımızın bütün kesimleri, işbirlikçi tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin artan sömürü ve baskısı altındadır. Hele MC'nin uygulamalarından alabildiğine hoşnutsuzdur. Zamlara, düşük taban fiatlarına, işsizliğe, topraksızlığa, can güvensizliğine, okulların çalışmamasına karşı birşeyler yapılmasını istemektedir. Ne var ki kızmak bir birikimdir, potansiyeldir. Tıpkı barajı dolduran su gibi. Bu kızgınlık ve muhalefet birikimi ne kadar büyük olursa olsun kendisine akacak yol açılmadan, toplumun kaderini değiştirecek motorları döndürecek güç haline gelemeyiz. Öte yandan, küçük-küçük ve birbirinden kopuk, muhalefet birikintileri ise akacak yol bulsalar bile, toplumun kaderini değiştirecek motorları döndürmeye güçleri yetmez.

1. MC döneminde, zaman zaman yapılan birbirinden bağımsız işçi, öğrenci, öğretmen, memur eylemleri bunun örnekleridir. Öte yandan işçi, memur, öğrenci, köylü, aydın geniş yığınların işçi sınıfının öncülüğünde birleşik güçleriyle gerçekleştirdikleri, 1 Mayıs'lar, DGM direnişleri gibi eylemlerin etkisi ve başarısı ise güçleri birleştirmenin önemini kanıtlamıştır.

İşçilerde, köylülerde, memurlarda, öğretmenlerde, küçük esnaf ve zanaatkarlarda, aydınlarda biriken kızgınlığı - muhalefeti, değişim isteğini bir araya toplamak ve bir büyük birikim halinde bütünleştirerek faşist tırmanışı durduracak, toplumu esenliğe çıkaracak güçlü bir sel olarak bir kanaldan akıtarak, eyleme sokmak, yenilmez bir güç haline getirmek olanaklıdır.

Toplumumuzda MC'ye karşı en büyük ve örgütlü muhalefet birikim, doğal olarak en örgütlü, en bilinçli, en güçlü sınıfta, işçi sınıfındadır. Dolayısıyla diğer emekçi halk kesimlerindeki örgütlü ve örgütsüz muhalefeti, işçi sınıfının çevresinde toplamak en doğru ve geçerli yoldur. Cephenin oluşumunda da eylemlerinde de işçi sınıfı öncü, yönlendirici olmalıdır. Ancak böylesi bir cephe faşist tırmanışı durduracak, MC'yi alaşağı edecek halktan yana ulusal ve demokratik bir iktidarı oluşturacak yenilmez bir güç oluşturabilir.

İşte MC'ye karşı kurulacak ve savaştacak bir cephe böylesi bir güçtür, böylesi bir zorunluluktur, böylesi bir olanaktır.

Böylesi bir cephe ile, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni kurarak, faşizmi bağrında besleyip, sırası gelince saldırtan işbirlikçi büyük sermaye ve toprak ağalarının ülkemizdeki egemenliğine bir daha geri gelmemek üzere son verilebilir.

Demek ki, cephe sorunu, en genel hatlarıyla işçi sınıfının, sömürücü azınlık dışındaki halk kesimleriyle çok yönlü ve sürekli bağlaşıklık içine girme sorunudur. Olanaklı ve zorunlu olanı gerçekleştirme sorunudur.

Ülkemizde kurulacak geniş tabanlı ve güçlü bir cephede işçi sınıfından başka hangi sınıf ve katmanların, yer alabileceğini, görevlerini doğru olarak saptamak için, cephenin kimlere karşı ve ne için kurulduğunu belirlemek gereklidir. Bunun için, halkımızın en geniş kesimlerinin ortak baş düşmanı kimdir? Doğru olarak tanımlanmalıdır.

CEPHEMİZ KİME KARŞI, KİMİNLE?

Ülkemizde işçi sınıfının ve geniş emekçi yığınlarının baş düşmanı, halkımıza artan, zamları, işsizliği, topraksızlığı ve yoksulluğu dayatanlar, bundan çıkarılan olanlar, emperyalizmin güdümünde ve işbirlikçisi büyük burjuvazi ve gerici büyük toprak sahipleridir. Onların ortak politik temsilcisi MC'dir.

Öyleyse özetlersek:

Cephenin **baş düşmanı**; MC'de güçlerini birleştiren emperyalizm, işbirlikçi tekeller ve ağalardır.

Bu baş düşmana karşı işçi sınıfının öncülüğünde kurulacak bir cepheye ülkemizde hangi sınıf ve tabakalar katılabilir? Baş düşmanın ekonomik - sosyal ve politik uygulamalarından sürekli olarak zarar gören kimlerdir?

- Topraksız ve az topraklı köylüler başta olmak üzere, geniş emekçi köylü yığınları;
- Memurlar, öğretmenler, teknik elemanlarıyla geniş ücretli emekçiler,
- Küçük esnaf, zanaatkar, serbest meslek sahibi gibi şehirde yaşayan ücretsiz şehir küçük burjuvaları,
- Aydınlr, genci kadını, erkeği, emeklisi ile bu sınıf ve tabakalar ortak baş düşmana karşı bir cephede yer almalıdırlar, alabilirler.

Öte yandan, başdüşmanı iyice yalnız bırakmak, böylece onu güçsüzleştirmek ve işimizi kolaylaştırmak için geçici de olsa her olanaktan, çelişkiden yararlanmak akıllıca ve doğru bir tavrıdır. Ülkemizde emperyalizm ve işbirlikçi tekellerin varlığından zarar gören, onların tehdidi altında yaşayan tekel dışı kalmış burjuva kesimleri, vardır. Emperyalizmle ve işbirlikçisi tekellerle çelişkisi olan bu burjuva kesimini, ulusal burjuvaziyi, en sömürgeci ve en gerici baş düşmana karşı cephemize çekmek olanağı bulunabilir. Hiç değilse ulusal burjuvaziyi tarafsızlaştırmak olanağı ve yolları aranmalıdır.

Cephemizdeki Kimlerin Yeri Yoktur?

Bugün dünyada açıkça emperyalizmin yardımcılığı yapan birçok ülkedeki bağımsızlık ve kurtuluş mücadelesini faşistlerin ve emperyalistlerin yanında yer alarak arkadan hançerleyen, Türkiye'deki her örgütlü ve yığinsal mücadeleye karşı çıkan, işçi sınıfına, onun örgütlerine, eylemlerine, yalanla, kurşunla, sopayla saldıran MAO'cuların cephemizde yeri yoktur. «Zaten çoküyor» diye emperyalizmi değil, Sosyalist Dünya Sistemini baş düşman sayanlara, işbirlikçi tekellerin özlemi faşizme değil «Sosyal faşizm» adıyla işçi sınıfı demokrasisine ve yönetimine karşı savaş açanlara karşı safılarımızı korumalıyız. Bunların emperyalizme ve faşizme karşı kurulacak cephemizde yerleri olamaz.

Yine işçi sınıfının ve emekçi yığınların savaşım gücüne güvenmeyen, sekte ve dogmatik bir dar grupçu anlayışla her türlü, ittifakı ve uzlaşmayı reddeden, maceracılığa, bireysel teröre başvuran her sovdan ve boydan bozgunculara da cephemiz kapalı olmalıdır.

CEPHEMİZİN AMACI!

Ülkemizde emperyalizme, işbirlikçisi tekellere, ağalara ve onların halka dayatmak istediği faşizme karşı, işçi sınıfının öncülüğünde halkımızın en geniş yığınlarının kuracağı cephenin hedefi nedir?

Faşizm hedefine yönelmiş, baş düşmanı ve onun politik aracı olan cepheyi, MC'yi iktidardan indirmek ve ülkemizi içine sürüklediği ağır ekonomik - sosyal ve politik bunalımdan çekip

çıkarmak, ileri demokratik düzenin kurulmasını kolaylaştıracak, bir hükümeti iş başına getirmektir. Yani amaç, sadece savunmak, saldırıyı defetmek değil, ülkemizin, halkımızın en yakıcı sorunlarına çözüm bulacak, ilerleme yolu açacak bir iktidarı iş başına getirmektir. Ülkemizi içinde bulunduğu ağır ekonomik-sosyal ve politik bunalıma sokan emperyalizme bağımlı gelişmedir. Öyleyse kurulacak hükümetin ulusal çıkarlarımızı, halkın çıkarlarını savunabilmesi için emperyalizme karşı (anti-emperyalist), emperyalizmle işbirliği içinde ulusal çıkarlarımızı ve demokrasiye düşman kesilmiş tekellere karşı (anti-tekel) ve emperyalizmin ve işbirlikçilerinin özlemi faşizme karşı (anti-faşist) bir politika izlemelidir.

Öyleyse kurulacak cephenin ve verilecek savaşın amacı; cepheye katılan ve nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan sınıf ve tabakaların ortak istemlerinden kaynaklanan ve anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist bir politikanın asgari gereği olan,

- Ülkemizin politik ve ekonomik bağımsızlığını sağlayacak,
- Köklü bir toprak reformunu uygulayacak,
- Pahalılık ve işsizliği önleyecek,
- İşçi sınıfımıza, halka özgürlük ve refah getirecek,
- Ulus, din, mezhep ayrımı gözetmeksizin tüm yurttaşlarımıza hak eşitliği getirecek,

Ulusal ve Demokratik bir hükümeti iş başına getirmek olarak saptanabilir. Böylesi Ulusal Demokratik bir hükümeti hedefleyen, bu cephenin temel içeriği de doğal olarak;

- a) **Ulusal olmasıdır,** emperyalizme karşı, ulusal bağımsızlıktan yana, ülke çıkarlarının ve halkın büyük çoğunluğunun çıkarlarının savunucusu olmasıdır,
- b) **Demokratik olmasıdır,** ülkemizde demokrasinin baş düşmanı işbirlikçi tekellere, gerici ağalığa ve faşizme karşı olmasıdır.

Bunun için bu cepheye verilecek en uygun isim bu içeriği özetleyen **Ulusal Demokratik Cephe** olacaktır.

UDC SÜREKLİ ve KALICIDIR

İşçi sınıfı öncülüğünde, kurulacak bu cephenin savaşım amacı olan Ulusal ve Demokratik bir hükümet, Sosyalizme açı-

ilan ileri demokratik düzen için de bir basamak olacaktır. Dolayısıyla UDC sadece faşist tırmanışı durdurup MC'yi alaşağı edecek bir savunma aracı olmayacaktır. UDC, MC'yi alaşağı ederek kurulacak Ulusal ve Demokratik hükümeti korumanın, elde edilen kazanımlarla, ileri demokratik bir düzene ve oradan gerçek toplumsal kurtuluşa, sosyalizme doğru ilerlemenin de aracı olacaktır. UDC, daha ileri hedeflere, sosyalizme doğru ilerlerken, cephede daha önce var olan bazı kesimler örneğin; ulusal burjuvazi kopacak, karşı saflara geçecektir. UDC'nin kapsamı hedefiyle birlikte değişecektir. Bu doğaldır. Ne var ki, o zamana kadar en güçlü ve örgütlü düşmanımız işbirlikçi tekeller de büyük ölçüde yenilmiş olacaktır.

Ulusal Demokratik Cephe'yi, herhangi bir geçici güç ve eylem birliğinden ayıran temel nitelikler, işte bu sürekli ve ilerleyen görevlerin gerektirdiği niteliklerdir. Ulusal Demokratik Cephenin temeli böylesi sürekli ve ilerleyen görevleri taşıyabilecek sağlamlıkta olmalıdır. Bu temel işçi sınıfının güçlü birliğine dayandığı ve Ulusal Demokratik Cepheye işçi sınıfı öncülük ettiği ölçüde sağlamdır. Cephe kalıcı cephe örgütleriyle örüldüğü ölçüde süreklidir. İlerleyen görevleri yüklenebilir.

Ulusal Demokratik Cephe'yi herhangi bir muhalefet ve karşı çıkış hareketinden ayıran, iktidara gelmeyi ve kalmayı hesaplayan bir «muhalefet koalisyonu» olmasıdır. UDC bir savunma cephesi değil, savaş ve karşı saldırı cephesidir.

Hal böyle olunca UDC'yi oluşturmak, yaşama geçirmek sorunu,

- Cepheye katılacak sınıf ve katmanların **ortak hedef** (yani anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist platforma dayalı Ulusal Demokratik bir iktidara varmak) için,
- Ortak bir eylem programında anlaşmaları,**
- Bu programı hayata geçirmek için gerekli olan **sürekli ve kalıcı ortak cephe örgütlenmesini**, ülke, il, ilçe, mahalle, köy ve işyeri düzeyinde, her alanda oluşturmaları,
- Program çerçevesindeki **ortak yığın eylemlerini** (Genel Grev, Miting, Direniş, Boykot, İmza Kampanyaları, Bildiri, Afiş vs.) sürekli gerçekleştirmeleri demektir.

UDC YIĞIN EYLEMLERİYLE OLUŞACAK ve YAŞAYACAKTIR

UDC, işçi sınıfı öncülüğünde, en geniş yığınların birlikte gücüdür. Böylesi bir yığınsal araçtır. Bu araç ancak yığın eylemleri için geçerlidir. Böylesi eylemler içinde oluşur, hayatta kalır. Faşizme karşı mücadeleyi tek tek faşistlerle kavga etmek olarak görenlerin böylesi bir araca gerek duymayacağı açıktır. Oysa faşizme karşı mücadele tek tek faşistlerle kavga etmek değildir. Faşizmi birkaç işsiz ve serseri güruhunun saldırısı olarak görmemek gerekir. Faşizmin kökeni, dünyadaki ve ülkemizdeki, tekkelci kapitalistler ve parababalardır. Öyleyse faşizmi yok etmek ancak bu sınıfsal temeli zayıflatmak, giderek onların egemenliğine son vermekle sağlanır. Yoksa faşizmin kaynaklandığı sınıfsal temeli görmeden verilecek, yığınlardan kopuk, bireysel teröre dayanan mücadele yolu ile faşizmi yenmek bir yana, kitlelerin gücü zayıflatılır. Çünkü böylesi bireysel eylemler bahane edilerek, karşı cepheden daha azgın saldırılar düzenlenir, bizzat devlet gücünden yararlanarak kitleler baskı altında tutulur, faşizmin temeline karşı yapılacak yığınsal eylemler yavaşlatılır. Bu da 12 Mart öncesinde olduğu gibi ve günümüzdeki görünümüyle faşizme çanak tutmaktır.

UDC'yi yaşama geçirmenin ve etkin bir araç olarak kullanmanın tek yolu, geniş yığınların en temel ve ortak ekonomik, demokratik ve siyasal istemleri doğrultusundaki yığın eylemleridir.

Yığın eylemleriyle kastedilen, sadece 100 binlerin, 500 binlerin bir araya gelmesiyle gerçekleştirilen mitingler, yürüyüşler değildir. Geniş halk yığınlarına seslenen, yığınları katan, hareketlendiren, yığınlarca benimsenen eylemlerin tümü bu kapsama girer. Yığınlar günün 24 saati çalışılan ve yaşanan yerlerdedirler. Geniş kapsamlı miting ve yürüyüşler kadar, belirli bir plân içinde eş güdümlü, değişik yer ve zamanda yapılan küçük çaplı eylemler dizisi, yine bir yığınsal eylemdir. Genel Grev, Boykot, İmza Kampanyaları, Afiş, Bildiri ve Seçim Kampanyaları bunlara örnektir.

Geniş halk yığınlarının parlamentodaki, ilerici, demokrat ve yurtsever temsilcilerinin, parlamento içinde yığın eylemlerini destekleyen mücadeleleri, yığın eylemlerinin tamamlayıcı parçalarıdır. UDC içinde birleşen geniş sınıf ve katmanların ortak

UDC'DE ÖNCÜ İŞÇİ SINIFIDIR

Ulusal Demokratik Cephemizin amacı ve görevlerinin gerektirdiği nitelikler, başarı için cephe işçi sınıfının öncülüğünün zorunlu olduğunu ortaya koymaktadır. Ne var ki öncülük, zorla ve istemekle kazanılmaz. Hak edilir. Cephe içinde en güçlü sınıf öncülüğünü savaşım içinde en güçlü sosyal sınıf olduğunu kanıtlayarak kuracaktır. Ülkemiz işçi sınıfı veregeldiği savaşım içinde nicel nitel olarak en güçlü sosyal sınıf olduğunu, öncülüğe hak kazandığını kanıtlamıştır. Türkiye işçi sınıfı başarı için zorunlu olan bu öncülüğü mümkün kılacak yetkinlikte olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfımız, onun sınıf ve kitle örgütü DİSK, UDC çağrısını yaparak, herşeyden önce bu öncülüğünün bir gereğini yerine getirmiştir. Öncülüğünü bir kez daha dostu düşmana göstermiştir. Ne var ki UDC'yi oluşturmak, savaşta yönetmek ve hedefine ulaştırmakta işçi sınıfımızın başarılı öncülüğü, kendi içindeki zaafı, zorlukları yenmesini de gerekli kılmaktadır. UDC'yi oluşturmak çalışmalarının bir parçası olarak, Türkiye işçi sınıfı kendi ekonomik ve politik birliğini sağlamak, geliştirmek için de uğraş vermelidir.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ UDC'NİN ÇEKİRDEĞİDİR

İşçi sınıfımız ekonomik birliğini sağlamak için iki yönlü bir savaşım vermek durumundadır. Bir kere demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri etrafında işçi sınıfımızın DİSK'te en geniş ve güçlü sendikal örgüt birliğini oluşturmak, bunu geliştirmek için savaşım vermek UDC'nin başarısının ve işçi sınıfı öncülüğünün hakkıyla yerine getirilmesinin gereğidir.

Konfederasyonumuz DİSK'in UDC'yi oluşturma çağrısını yapmasının ve kitlelerce desteklenmesinin hemen arkasından, DİSK'e içerden ve dışardan yapılan yıkıcı saldırılar boşuna değildir. Halkımızın baş düşmanları, UDC'nin, ve onun oluşturulmasında ve yönetilmesinde baş görevli işçi sınıfımızın DİSK'teki güçlü sınıfsal birliğin, gerici-faşist karması iktidarlarını ne denli tehdit ettiğini çoktan farketmişlerdir. Bu nedenle DİSK'in birliğini, bütünlüğünü koruyup, geliştirmek demokratik sınıf ve

öğrenci ve memurların liderleri yer almaktadır. Bir diğer örnek; Uruguay'daki ilerici güçlerin Geniş Cephesidir. Bu geniş cephenin temeli, 1962'de kurulan Sol Kurtuluş Cephesi-FIDEL'dir. Emperyalist yanlısı hükümetlere karşı, demokrasi ve ilerleme için, işçi sınıfı ve diğer halk kesimlerinin uzun ve kararlı savaşımının bağrında oluşan bu geniş cephe, sadece seçim kampanyalarına katılmak için değil, sürekli politik savaşım vermek için kurulmuştur. Bugün Uruguay'daki, faşist diktatörlüğe karşı savaşım vermektedir.

Peru'da, kitlelerin ilerici, anti-emperyalist dönüşüm istemleri Birleşik Halk Cephesinin doğmasını hızlandırdı. Peru'da, CGL adlı Sendika Konfederasyonu, GTU-CNT adlı bir diğer sendika merkezi, Askeri-Sivil Emekli Dernekleri, Tupac Amaru adlı Köylü Federasyonu, Kooperatifler Ulusal Birliği, Toprak Reformu için Ulusal Gönüllüler Birliği, Basın ve Halk Kooperatiflerinden oluşan, 7 örgüt cephenin omurgasını oluşturdu. Bu örgütler gerçekleştirdikleri birleşik eylemler etrafında geniş Peru halk yığınlarını toplamayı başardılar. Cepheyi genişlettiler.

Bu eylem birliği sürerek 1967'de Peru Petrolunu Koruma Ulusal Cephesini ve nihayet Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni oluşturdu.

Şili'de 1970'de iktidara kadar gelen Halk Birliği Cephesinin tohumları, 1953'de atılmıştır. 1953'de önce Şili işçi sınıfının sendikal birliği tek bir örgütte, (CUTCH) toparlanmıştır. Daha sonra 1956'da, Komünist, Sosyalist ve diğer demokratik partilerin oluşturduğu, Halk Eylem Cephesi (FRAP) kurulmuştur. Böylece işçi sınıfı ile sol kanat anti-emperyalist hareketin birliği yönünde ileri bir adım atılmıştır. Cepheye yer alan partiler, politik, parlamenter, sendikal ve seçim savaşımını eşgüdümle yönetmeyi başarmıştır. FRAP'ı oluşturan örgütler daha sonra, Radikal Partinin, Sosyal Demokrat partinin, sol kanat Hristiyan Demokratların örgütü MAPU'nun ve diğer ilerici bir politik örgüt olan API'nın katılımı ile 1969'da Halk Birliği Programını benimsediler. Cephenin tabanı ve kapsamı genişledi. Bu program, cephe içindeki çeşitli sınıf ve katmanların ve siyasi eğilimlerin, emperyalizme karşı olmak ve Şili'de geri ekonomik-politik yapıyı ortadan kaldırmak, Şili'deki politik yaşamın Demokratikleştirilmesi gibi ortak istemlerini içeriyordu. Ne var ki Halk Birliği Cephesi sadece bir ortak programdan ibaret değildir. HBC 1970 Eylül Başkanlık seçimlerini kazandığında semtlerde, işyerlerinde, köylerde kurulmuş olan 15.000 cephe örgütüne sa-

hip bulunuyordu. D n  ili'de Halk Birliği H k metinin başarısı ve kazanımları korumak için savaşan bu 15.000 örgütlü cephe, bugün  ili'de daha geniş bir taban ve birlik sağlayarak fa-çizme karşı savaşıyor.

Yukardaki örneklerde kapitalizmin orta derecede geliştiği, nicel ve nitel olarak öncülük yapacak derecede geli mi  bir i - i sınıfının var olduğu emperyalizme bağımlı, L tin Amerika  l- elerindeki cephe olu umlarından, kısaca söz ettik.

Asya ve Afrika kıtasındaki, sömürgecilik boyunduruğundan yeni kurtulmuş ülkelerde de çeşitli isim, kapsam ve amaçla kurulmuş cepheler vardır. Bu tip ülkeleri de başlıca iki gruba ayırabiliriz.

Sosyalizme yönelmiş, kapitalist olmayan yolu tutmuş olan- larda, kurulan cepheler kazanımları korumayı, sosyalizme gidi- i hızlandıran koşulları sağlamayı amaçlamaktadırlar. Bu tür cephelerin çoğu sömürgeciliğe karşı bağımsızlık savaşını ve- rilirken kurulmuştur. Angola'daki MPLA, Mozambik'teki, FRE- IMO bunun örnekleridir.

Sömürgecilikten kurtulup kapitalist kalkınma yolunu seçen ülkelerdeki cepheler, emperyalist ve tekeli sömürüye, gericiiliğe karşı, daha geniş bir demokrasi ve toplumsal ilerleme için sa- a ım vermeyi amaçlamaktadır. Hindistan ve Sri Lanka'daki, birleşik anti-emperyalist, ulusal demokratik cephe girişimleri bunun örnekleridir. Bu iki ülkede de, ekonomik ve politik birli-ęini tam olarak sağlayamamı  olsa da sayısal olarak oldukça g cl  bir işçi sınıfı ve gerçek işçi sınıfı partilerine  zg r e  a- ı ma olanağı vardır.

1971 Mayıs'ında, Hindistan'daki tüm sendikal merkezlerin benimsedikleri **ortak eylem programı**, Hindistan'da işçi sınıfının öncülüğünde emperyalizme, Hindistan tekellerine ve feodalizme karşı, devrimci bir demokrasi için kurulacak, cephe oluşumu yolunda önemli bir adım olmuştur. Hindistan'da işçi sınıfının öncülüğünde, işçi-köylü bağla ıklığı temeline dayalı Ulusal De- okratik bir cepheyi oluşturma savaşını bu gün de sürmek-ötedir.

Sri Lanka'da 1960-1965 yılları arasında, Birleşik bir Ulusal Demokratik Cephe oluşturma çalışmaları yoğunla mı tır.

I  i sınıfı partisinin öncülüğü ve girişimi ile sol kanat par- ileri arasında somut sorunlarda parlamento içinde ve dışında ortak eylemler ve tavır alı lar gerçekleştirilmiştir. Bu ortak eylemler yabancı petrol firmalarına karşı, Bütçenin olu turul-

masında ve seçimlerde s rd r lm  tur. 1963'de Birleşik Sol Cephe adıyla işçi sınıfını ve diğer emekçi katmanları temsil e- en 3 partinin bir araya gelmesiyle bir cephe oluşturulmuştur. Cephe biri, âcil ve güncel, diğeri genel olmak üzere iki prog- ram benimsemiştir.

1965'de Cepheyi oluşturan partilerden birinin sağ kanadı- nın etkisiyle cepheden ayrılmasıyla bozulan birlik, 1968'de ye- niden S. Bandranaike'nin liderliğinde ulusal burjuvaziye, entel- ekt elleri, işçi sınıfının bir bölümünü ve k c k burjuvaları i e- en ilerici bir partinin katılmasıyla yeniden 3 parti arasında ortak bir Genel Program benimsemesiyle toparlandı.

1970 seçimlerinden başarılı çıkan cephe iktidara geldi.

Hindistan, Sri Lanka, Irak, Cezayir gibi ülkelerde birleşik Cephelerin önemli bir engeli, bu ülkelerdeki ulusal ve sosya- list partiler içindeki, işçi sınıfının partisi ve hareketiyle ekono- mik-politik bağımsızlık ve demokrasi yolunda i  ve g c birliğin- den kaçınan sağ kanat eğilimlerdir. Böylesi ülkelerde işçi sını- ının ekonomik ve politik birliğinin gerekli ölçüde sağlanama- ması, işçi sınıfının gücünü azaltmakta, öncülük ve s r kleyi- ilik görevini zayıflatmaktadır. Bu koşullarda ise söz konusu sağ kanat, birlik ve cephe düşmanı eğilimler cephe oluşumunu ve gelişimini yer yer ve zaman zaman engelleyebilmekte, ikti- ara gelse bile cephenin başarısını ve kazanımlarını koruma- ını zorlaştırmaktadır.

Yukardaki  rnekler, Asya-Afrika ve L tin Amerika  lkele- inde, cephelerin çok çeşitli biçimlerde oluşup, geli tiklerini g s- teriyor. Bu  e itlilik ülkelerin farklı sosyal ve ekono ik koşul- larından kaynaklanıyor.

Bazı  lkelerde Birleşik Ulusal Demokratik Cephe, ilerici po- litik partilerin ve politik örgütlerin politik bir bloku, yada koa- lisyonu biçimini alıyor. Böylece ba lıyor.

Bazılarında, çeşitli anti-emperyalist g c lerin cephe birliği, politik, ekonomik, mesleki örgütlerin, eşgüdümlü eylemleriyle, eylembirliği ile gerçekleştiriliyor.

Diğer bazılarında ise, birleşik anti-emperyalist cephe, ara- larında uzlaşmaz çelişkileri olan çeşitli sınıf ve katmanların, ortak düşman olan emperyalizme karşı, geniş ama örgütsel olarak gevşek bir politik hareketi biçimini alıyor.

Tüm bu deneyler, hangi biçimde olursa olsun sava kan bir cephenin yalnızca üst düzeyde yapılan anlaşmalarla olu turul- madığını gösteriyor. Cephe çeşitli sınıf ve katmanların ortak

eylemleri, savaşimleri içinde oluşuyor, biçimleniyor. Katılan tüm güçlerin çıkarlarını göz önüne alan eşgüdümlü bir eylem programı ve örgütlenme cephenin etkin ve güçlü olmasını sağlıyor. İşçi sınıfının birliği nedenli güçlü ise cephenin temeli ve harcı o kadar sağlam oluyor. Sarsıntılara o kadar dayanıyor.

UDC'MİZ HAZIR REÇETELERLE KURULMAYACAKTIR

Ülkemizde UDC'yi oluşturma sorununu sabırlı, akıllı, kararlı bilimsel ve yaratıcı bir yaklaşımla ele almak gerekir.

Bunun için ülkemizin öznel koşullarını, çeşitli sınıfların ve tabakaların, örgütlenme ve bilinç düzeylerini, geleneklerini, sorunlarını, iyi bilmek, iyi değerlendirmek zorunludur. Her bir politik parti ve örgütü birbirinden farklı, bir yaklaşımla ele almak gereklidir.

Bazılarının sandığı gibi ülkemizde cephenin kuruluşuna şöyle veya böyle başlanacağı, şu veya bu yolda sürdürüleceği üzerine hazır reçeteler yoktur. Kimilerinin söylediği gibi, cephe kuruluşuna, çeşitli sınıf ve katmanların temsilcisi, siyasi parti ve örgüt yönetimleri arasında, bir ön protokol imzalanmasıyla başlanması gerektiği, böyle başlanmazsa kurulacak şeyin cephe olamayacağı doğru değildir. Cephe kurulmasına, ancak güçlü ve öncülüğü herkesçe kabul edilen bir işçi sınıfı partisinin çağrısıyla başlanmasının zorunlu olduğu gibi, kurallar koymak yanlıştır. Elbette böylesi olanakların varlığı UDC'nin oluşmasını kolaylaştıracaktır. Ancak bu olanakların var olmadığı koşullarda yapılması gereken bir cephe kurulması amacından veya girişiminden vazgeçmek değildir. Görev, zor da olsa, güçlü ve kalıcı bir cepheyi varolan koşullardan kalkarak oluşturmaya girişmektir. Üstelik cephe birliği sadece örgüt yönetimleri arasında imzalanmış bir protokol olmadığına göre, nasıl başlanırsa başlansın, her düzeyde, tavanda ve tabanda sayısız iş ve eylem birliği, bunun yaratacağı karşılıklı yakınlaşma, güven ve anlayış ile bu birlikteliğin sonucu doğan kitle savaşımı, kararlılığı ve örgütlenmedir, gerçekte cepheyi oluşturacak olan.

İşçi sınıfının biliminin ve zengin dünya deneylerinin bize gösterdiği yol budur.

UDC'DE ÖNCÜ İŞÇİ SINIFIDIR

Ulusal Demokratik Cephemizin amacı ve görevlerinin gerektirdiği nitelikler, başarı için cephede işçi sınıfının öncülüğünün zorunlu olduğunu ortaya koymaktadır. Ne var ki öncülük, zorla ve istemekle kazanılmaz. Hak edilir. Cephe içinde en güçlü sınıf öncülüğünü savaşım içinde en güçlü sosyal sınıf olduğunu kanıtlayarak kuracaktır. Ülkemiz işçi sınıfı ver geldiği savaşım içinde nicel nitel olarak en güçlü sosyal sınıf olduğunu, öncülüğe hak kazandığını kanıtlamıştır. Türkiye işçi sınıfı başarı için zorunlu olan bu öncülüğü mümkün kılacak yetkinlikte olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfımız, onun sınıf ve kitle örgütü DİSK, UDC çağrısını yaparak, her şeyden önce bu öncülüğünün bir gereğini yerine getirmiştir. Öncülüğünü bir kez daha dostla düşmana göstermiştir. Ne var ki UDC'yi oluşturmak, savaşta yönetmek ve hedefine ulaştırmakta işçi sınıfımızın başarılı öncülüğü, kendi içindeki zaafı, zorlukları yenmesini de gerekli kılmaktadır. UDC'yi oluşturmak çalışmalarının bir parçası olarak, Türkiye işçi sınıfı kendi ekonomik ve politik birliğini sağlamak, geliştirmek için de uğraş vermelidir.

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ UDC'NİN ÇEKİRDEĞİDİR

İşçi sınıfımız ekonomik birliğini sağlamak için iki yönlü bir savaşım vermek durumundadır. Bir kere demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri etrafında işçi sınıfımızın DİSK'te en geniş ve güçlü sendikal örgüt birliğini oluşturmak, bunu geliştirmek için savaşım vermek UDC'nin başarısının ve işçi sınıfı öncülüğünün hakkıyla yerine getirilmesinin gereğidir.

Konfederasyonumuz DİSK'in UDC'yi oluşturma çağrısını yapmasının ve kitlelerce desteklenmesinin hemen arkasından, DİSK'e içerden ve dışardan yapılan yıkıcı saldırılar boşuna değildir. Halkımızın baş düşmanları, UDC'nin, ve onun oluşturulmasında ve yönetilmesinde baş görevli işçi sınıfımızın DİSK'teki güçlü sınıfsal birliğin, gerici-faşist karması iktidarlarını ne denli tehdit ettiğini çoktan farketmişlerdir. Bu nedenle DİSK'in birliğini, bütünlüğünü koruyup, geliştirmek demokratik sınıf ve

kitle sendikacılığı ilkelerini pekiştirmek, faşizme ve emperyalizme karşı verilecek cephe savaşının vazgeçilmez bir parçasıdır.

Türkiye işçi sınıfımızın ekonomik birliğine giden yollardan bir diğeri, TÜRK-İŞ ile iş ve eylem birliği yapmaktır. MİSK, HAK-İŞ, ÜLKE-İŞ gibi sendikaların tabanında çalışarak, buralara üye işçileri, DİSK'te birleşmeye yöneltmek, âcil-somut istemler doğrultusunda yapılan eylemlere katmaktır. DİSK Genel Başkanı'nın, MC'ye, onun emek düşmanı uygulamalarına karşı, TÜRK-İŞ'e sürekli iş ve eylem birliği yapma çağrısı bu yolda atılmış önemli bir adımdır. İşçi sınıfımızın en âcil istemlerinin elde edilmesi için, işçi konfederasyonları arasında tavanda ve tabanda eylem ve işbirlikleri oluşturulması işçi sınıfımızın ekonomik birliğini sağlamakta kalkış noktaları olacaktır.

Yerli-yabancı tekelleri sermaye güçlerinin, vargüçleriyle DİSK'i bölmeye, DİSK'le TÜRK-İŞ'in eylem birliğini önlemeye çalışmaları, DİSK'in bu yolda attığı ve işçi sınıfımızın en geniş yığınlarınca içtenlikle benimsenen somut adımların başarısını engellemek istemelerinden başka bir nedene bağlanamaz.

DİSK'in, üye sendikaların ve üyelerinin, tabanda ve tavanda, her düzeyde, işyerinde, mahallede, semt ve bölgelerde, Türk-İŞ'le, bağlı sendikalarla ve işçilerle somut sorunlar etrafında gerçekleştireceği güç ve eylem birlikleri UDC'nin oluşumu açısından büyük önem taşımaktadır.

UDC'nin oluşturulması ve amacına ulaşması işçi sınıfımızın yalnız ekonomik değil politik birliğinin sağlanmasına da bağlıdır. İşçi sınıfımızın politik örgütlenmesine konan yasağın kalkması politik birliğinin sağlanmasının ön koşullarından birini oluşturduğu için, bu uğurda savaşım vermek UDC'nin oluşturulması için savaşım vermekten ayrılmaz.

Ne var ki, işçi sınıfımızın politik birliğinin gerekleri sağlanana kadar, UDC'yi oluşturma girişimleri ertelenemez. Ertelenmesi gerekmez. İşçi sınıfımız UDC'yi oluşturmada başarılı girişimleriyle, işçi sınıfının politik birliğine konan engelleri de ortadan kaldıracak ortamı ve birleşik gücü hazırlamış olacaktır. İşçi sınıfımızın politik birliğini önleyen yasal engeller kaldırıldıkça, UDC'nin daha sağlam ve hızlı adımlarla amacına yönelmesi sağlanacaktır. Bu birbirine bağımlı bir gelişmedir. Zaten tırmanan faşizm ve artan faşist saldırılar karşısında, en mükemmel koşulları beklemek ihanet olur.

İşçi sınıfımızın, bir bölümü başta CHP olmak üzere, çeşitli siyasi partilerin politik etkinliği altındadır. Bu nedenle, bu par-

tiler arasında en etkin olan bir parti olarak CHP'nin UDC içindeki onurlu ve tarihi yerini alması, bu yoldaki güç ve eylem birliği çalışmalarına katılması, işçi sınıfının birliği açısından da önemlidir. Dünya'da ve ülkemizde işçi sınıfı düşmanlığı yapan Mao'cular ve bireysel teröre dayananlar hariç, işçi sınıfı içindeki etkinliği az da olsa, çeşitli isimlerdeki sosyalist partilerin de UDC içinde yer almaları ve bu uğurda sürdürülen sürekli eylem birliği çalışmalarına katılmaları yararlı olacaktır.

DİSK'in UDC'nin oluşturulması için çaba göstermesi ve içinde etkin yerini alması için CHP'ye yaptığı çağrı, UDC'nin oluşturulmasını hızlandırmak ve işçi sınıfının güçlü birliği temeline dayanmasını sağlamaya yönelik önemli bir girişimdir.

İşçi sınıfımızın birliği ve UDC'nin oluşturulması ve amacına ulaşması açısından böylesi önemli bir konuda, DİSK ve CHP örgüt merkezleri düzeyinde sürdürülen girişimlerin, her düzeyde ve özellikle tabanda oluşturulacak güç ve eylem birlikleriyle desteklenmesi ve teşvik edilmesi de UDC oluşturulma çalışmalarının çok önemli bir parçasıdır.

UDC, GENİŞ HALK KİTLELERİNİN BİRLİĞİDİR

UDC'nin oluşması için, işçi sınıfımızın, emperyalizm, işbirlikçi tekeller ve büyük toprak sahiplerinden oluşan bir avuç azınlık dışındaki çeşitli halk kesimlerinin cephe birliğini sağlaması gerektiğini biliyoruz. İşçi sınıfı bunu nasıl sağlayacaktır? Bir kere, işçi sınıfımız başta emekçi köylüler ve kentlerde yaşayan ücretli ve ücretsiz küçük burjuva yığınları karşı doğru bir politik izlemek zorundadır. Bunun için herşeyden önce işçi sınıfı başta geniş köylü yığınları olmak üzere kendi dışındaki sınıf ve tabakaların, varolan sömürü düzeni ile ve MC'nin uyguladığı ekonomi politika ile olan ilişkilerini, güncel istemlerini, gereksinimlerini iyi değerlendirmelidir.

Örneğin bugün köylerde yaşayan topraksız ve az topraklı köylülerin, toprağa duyduğu özlemi; küçük ve orta toprak sahiplerinin sattığı ürünlere konulan düşük taban fiyatlarına karşı, satın aldıkları gübre, âlet, ilâç ve yakıt gibi gerekli maddelerdeki ve diğer temel ihtiyaç maddelerindeki yüksek fiyat artışları karşısında duyduğu büyük tepkiyi; işçi sınıfı dışındaki ücretli emek-

çilerin, zamlar, kira artışları karşısında, ücretlerinin yükseltilmesi ve büyük bölümünün vergi dışı bırakılması; gibi yakıcı, güncel istemlerini gözönüne almak zorundayız. Köy ve kentteki, geniş, kadın, erkek, genç, yaşlı yığınların, yol, okul, su, kanalizasyon, elektrik, tapu gibi yerel, sağlık, beslenme, sosyal güvenlik, konut, kreş, iş gibi genel ama âcil ve dirimsel istemlerini iyi değerlendirmeliyiz.

İşçi sınıfımız açısından bunları saptamak söz konusu kitlere karşı politik yardımda bulunmak için gereklidir.

Politik yardımdan kastedilen şudur:

- Bir kere işçi sınıfı kendi eylem ve savaşımalarında başta geniş köylü yığınları olmak üzere çeşitli halk kesimlerinin sorunlarını, istemlerini, dile getirmeli, onların çıkarlarını savunmalıdır. Bu çeşitli halk kesimleriyle, yakınlaşmanın, bağlar kurmanın ve onlara öncülüğünü kanıtlamanın bir yoludur. Özellikle UDC'mizin omurgasını oluşturacak işçi - köylü bağlaşıklığı açısından, Demokratik bir toprak reformu, tarım ürünlerine yüksek taban fiyatları, gibi geniş emekçi - köylü yığınlarının istemlerini savunmak büyük önem taşımaktadır.
- Öte yandan, Böylesi somut ve âcil sorunların çözümleri yolunda, başta köylüler olmak üzere çeşitli sınıf ve katmanların eyleme çekilmesine, onların mücadele içinde eğitilmelerine, aydınlatılmalarına ve örgütlenmelerine yardımcı olmaktır işçi sınıfına düşen görev.
- İşçi sınıfı bir yandan somut ve âcil sorunları, istemleri çevresindeki yığın eylemleriyle çeşitli sınıf ve katmanların eğitilmelerine, örgütlenmelerine yardımcı olurken, öte yandan, bunların varolan örgütleriyle sürekli eylem birliği kurulmasını kendisine amaç edinmelidir.

Türkiye'de işçi sınıfı dışındaki çeşitli halk kesimlerinin, sınıf ve tabakaların çeşitli ekonomik, demokratik ve meslekî örgütleri vardır.

Örneğin:

Köylüler : Köy-Koop ve çeşitli kooperatiflerde, Ziraat odalarında, çeşitli isimler altındaki, demokratik köylü derneklerinde. Öğretmenler ve öğretim üyeleri: TÖB-DER, gibi derneklerde. Memurlar: TÖM-DER, TÖMPERSONKON vb. gibi derneklerde;

Teknik elemanlar: TMMOB'ye bağlı çeşitli mühendis ve mimar odalarında, TÜTED vb. gibi derneklerde;

Sağlık personeli: Türkiye Tabipler Birliğine bağlı tabip odalarında, TÖS-DER gibi örgütlerde.

Hukukçular: Barolar ve Çağdaş Hukukçular Derneği gibi örgütlerde,

Kadınlar: İKD ve diğer bazı kadın derneklerinde,

Öğrenciler ve Gençler: İGD, DEV-GENÇ vb. gibi gençlik örgütlerinde,

Aydın ve Sanatçılar: Görsel Sanatçılar Derneği, Karikatürcüler Derneği, şu veya bu ölçekte örgütlüdür.

Ayrıca Halk Evleri gibi Türkiye çapında yaygın bir örgüt ve çeşitli isimler altında semt sorunları çerçevesinde kurulmuş yerel örgütlerde, emekçi halkımızın çeşitli sınıf ve katmanları belirli ölçülerde bir araya gelmiştir.

İşçi sınıfı sendikal veya siyasi örgütleri yoluyla, bu örgütlerin üst yönetim düzeylerinde, faşizme, emperyalizme, işbirlikçi tekellere ve ağalığa karşı sürekli bir eylem birliği için girişimlerde bulunmalıdır. Bunların temsil ettikleri kitlelerin işçi sınıfı etrafında birbirleriyle yakınlaşmasını sağlayarak UDC'nin örülmesine bu yolla da katkıda bulunmalıdır.

Türkiye İşçi Sınıfının gerçek sendikal örgütü DİSK, şimdiye kadar 1 Mayıs, Demokrasi yürüyüşleri, DGM direnişi, MESS'e karşı yığinsal grevler gibi tek tek eylemlerde böylesi örgütlerle işbirliği yapmıştır. Şimdi DİSK, UDC oluşturma çabalarının bir parçası olarak bunu sürekli kalıcı ve programlı bir eylem birliği haline getirmek çabasıdadır. Bu amaçla söz konusu örgütlerin yönetimleriyle DİSK ikili ve çoklu karşılaşmalar, forumlar düzenlemeyi plânlamaktadır.

İşçi sınıfı UDC'de yer alması zorunlu ve mümkün çeşitli sınıf ve tabakaların yalnız ekonomik, demokratik ve meslekî örgütleriyle değil onların politik temsilcisi siyasi partilerle birliği sağlamanın yollarını da aramak zorundadır. Bu ülkemiz koşullarında, Ulusal burjuvazinin görüşlerinin ve çıkarların etkin politik temsilcisi, köyde ve şehirde yaşayan geniş küçük burjuva yığınlarının umut bağladığı CHP'nin UDC içinde yer alması sorunun bir kez daha ortaya çıkarmaktadır.

Daha önce UDC'nin temel taşı oluşturulan işçi sınıfının birliği açısından CHP'nin UDC'de yer almasının önemini vurgulamıştık. Burada, işçi sınıfı ile Ulusal burjuvazi ve geniş köy ve kent küçük burjuva yığınlarının bağlaşıklığı ve birliği açısından

CHP konusunu tekrar ele almaktayız. UDC'yi yalnız, MC'yi al-aşağı etme, faşizmi önleme aracı olarak değil de, Ulusal ve demokratik güçlerin ortak iktidarı olan Ulusal ve Demokratik bir iktidarı amaçlayan bir muhalefet koalisyonu olarak ele aldığımızda, CHP'nin UDC'de yerini almasının gereği ve önemi daha belirgin olarak ortaya çıkmaktadır.

Konfederasyonumuz DİSK'in işçi sınıfı adına CHP'ye UDC'deki etkin yerini alması için yaptığı çağrı, işçi sınıfı öncülüğünün ve sorumluluğunun gereğidir. Ne var ki CHP'ye yapılan çağrının, bir çırpıda olumlu yanıt almamış olması bizi umutsuzluğa düşürmemelidir. Dünya deneyleri, böylesi cepheleşturma çabalarının uzun ve zahmetli yollardan geçerek adım adım ilerlediğini göstermektedir. Fransız Sosyal Demokratların 1923'den - 1934'e kadar, Fransız Komünist Partisince yapılan 26 güc birliği çağrısını reddetmiş olduğu bilinen bir gerçektir.

Dolayısıyla diğer örgütler için olduğu gibi, belki ondan da çok CHP'nin UDC'de yerini alması için her düzeyde sabırlı, esnek ama kararlı ve çok yönlü çaba gösterilmelidir.

UDC'de CHP ile birlik için çabaların bir yönü, MC gibi halkımızın ekmeğine ve özgürlüğüne karşı kurulmuş ve parlamento sınırlarını aşmış bir cephenin saldırılarını, yalnızca parlamento sınırlarına hapsedilmiş bir savaşla önlemenin olanaksız olduğunu, onun temsil ettiği, oy aldığı kitlelere, üyelerine ve örgüt yönetimlerine her fırsatta anlatmaktır.

Elbette en başarılı ikna edici, yaşamın kendisidir. Örgüt bütünlüğünü bozmadan, yerel örgütleri ve örgüt üyelerini ve politik temsilciliğini yaptıkları geniş emekçi kesimlerini, somut ve acil sorunlar çevresinde birlikte eylemlere katmak, birlikten güç, güçten savaşım ve başarı doğacağını kanıtlamanın yoludur. Üstelik böylesi eylemler, UDC ilkelerinin yaşama geçirilmesinin, onlara uyulacağına güven vermenin, karşılıklı yakınlaşma ve anlayış gelişmesinin de en etkin yolu olacaktır. Bu açıdan ilginç bir örnek verelim:

1934'te Paris'te faşizme ve gericiliğe karşı biri FKP, diğeri FSP tarafından iki ayrı koldan bir yürüyüş düzenlenir. Yürüyüş kolları Paris'in sokaklarında karşılaşırlar. Bir anlık sessizlikten sonra 100 binler bağırır: «Yaşasın Eylem Birliği!» ve yürüyüş kolu teke iner.

Siyasi partilerin, politik temsilcisi oldukları sınıf ve katmanların özlem ve istemlerine uzun süre kayıtsız kalmaları beklenemez. Yoksa kaçınılmaz olarak, kitlelerin politik temsilciliğini

ytirme tehlikesiyle karşı karşıya kalırlar. Fransa'da da öyle oldu. Bu olaydan sonra FSP, FKP'nin 26 kez reddettiği güc birliği çağrısını kabul etti, her iki parti savaşa, faşizme ve gerici «Millî Birlik» hükümetine karşı ortak eylemler yürütmek üzere bir Koordinasyon Komitesi kurdu. Daha sonra bu eylem birliği diğer örgütlerin ve çeşitli halk kesimlerinin katılmasıyla, 1935'de 100 örgütü kapsadı. Örgüt temsilcilerince Halk Cephesi andı içildi. 1936'da artık Halk Cephesi kurulmuştu. İşyerlerinde, semtlerde kurulan 1000'lerce Halk Toplanma Komitesinin bağlı olduğu, Halk Toplanma Ulusal Komitesi'nin Yönetim organı FKP, FSP, Radikal Parti, CGTU ve CGT adlı iki sendikal Merkezden oluşuyordu. Ulusal Komite, işçi ve emekçilerin acil istemlerini içeren cephe programını kamuoyuna sundu. Cephenin kurulması Fransız işçi sınıfının iki konfederasyona bölünmüş sendikal birliğinin tek bir federasyonda, CGT'de sağlanmasına yol açtı. Halk Cephesinde yer alan, komünist, sosyalist, ilerici ve demokrat partiler 1936 seçimlerine ortak liste ile girdiler. Başarıyla çıktılar. 1939'da tüm ilerici parti ve kitle örgütleri kapatıldığında Cepheyi oluşturan örgüt ve güçler yeraltında, Ulusal Direniş Komitesinde birliklerini tekrar sağladılar. 1940'da cephe örgütleri işgalci Hitler ordusuna karşı silâhlı direnişe geçtiler.

Cephe 1941 yılından itibaren işgal altındaki Fransa'da çeşitli direniş, grev ve gösteriler düzenledi. 1 Mayıs 1944'de işgal altında yapılan 2 saatlik Genel Grev bunlardan birisiydi.

Fransa'da faşizme geçit vermeyen işte bu bir tek cepheye birleşerek savaş veren geniş halk yığınlarının yenilmez gücü olmuştur. Bugün Fransız solu faşizme karşı Birleşik Cephe deneyiminden aldıkları ders ve güçle Fransız Solu'nun ortak programı çerçevesinde oluşturdukları cephe ile ileri demokratik bir düzen için iktidara yürümektedir.

UDC'DE BİRLİĞİN İLKELERİ

UDC'yi oluşturma çabalarının önemli bir yönü UDC'de birliğin ilkelerini aydınlatıcı, inandırıcı bir biçimde ortaya koymaktır. Bu ilkelere içtenlikle uyulacağını kanıtlamaktır. Bu güven vermektir. Nedir bu ilkeler?

UDC'ye katılan örgütler ideolojik örgütsel ve politik bağımsızlıklarını koruyacaklardır. UDC'de biraraya gelen örgütler birbirlerinin iç işlerine karışmayacaklardır. UDC'de yer almak örgütlerin bağımsız örgütlenmelerine, bağımsız ideolojilerine sahip olmalarına engeller koymamalıdır. Örgütler cephede biraraya gelişlerinden, birbirlerini bölüp parçalamak için değil, baş düşmana karşı zafer kazanmak açısından yararlanmayı benimsemelidirler. Cephe içinde öncülük, bir örgütün yada sınıfın dediklerini zorla dayatması, diktatörlüğü demek değildir. Kararlar ortak noktalar bulunarak ikna yöntemiyle, ortaklaşa alınır. Öncülük savaşım içinde, çalışkanlık, ileri görüşlülükle, yönetici ve yönetici olmaya hak kazanılarak elde edilir, korunur.

UDC'de yeralan örgütlerde, varmak istedikleri nihai hedef açısından, yada nihai hedefe varmak için tutulacak yol açısından aynılık aranmamalıdır. Söz konusu örgütlerden birinin nihai hedefinin, bir diğerinin ara hedefi olması, ortak hedef ve amaçlar bulunduğu sürece UDC'de birliği engellemez. Bu ilkeler cepheyi olanaklı kılacak ve yaşatacak temel ilkelerdir. Aksi takdirde bir cephe değil, örgütlerin içinde kendilerini eritecekleri bir örgüt birliği söz konusu olur ki bu ne mümkündür, ne de doğrudur.

Öte yandan UDC, belirli ortak amacı olan örgütlerin basit bir yanyana geliş de değildir. Cephede yer alanların cepheye karşı yükümlülükleri vardır. UDC oluşumu tamamlandığında ortak bir program, ortak ve sürekli eylemler için oluşturulan ortak ve sürekli cephe örgütlenmesinin bütünüdür. UDC'de yer alan örgütler, ortaklaşa saptadıkları programa ve ilkelere uyum sağlamak, programlanmış eylemlerin başarısı için canla başla uğraş vermekle yükümlüdürler.

UDC'Yİ OLUŞTURMADA SOMUT GÖREVLERİMİZ

Ulusal Demokratik Cephe politikasının genel çizgilerini böylece belirledikten sonra, böylesi bir cepheyi oluşturmak, yaşama geçirmek için yapılması gerekli somut çalışmalara ve bu çalışmalarda DİSK'e ve işçi sınıfımıza düşen görevlere değinmek-te yarar vardır.

Yapılması gerekli çalışmaları iki alanda toplamak mümkündür:

- Propaganda çalışmaları
- Örgütlenme çalışmaları

Gerçekte bu iki alandaki çalışmalar birbirinden bağımsız olarak değil, birbirini tamamlayacak biçimde yürütülmelidir.

Propaganda Çalışmalarının bir yönü,

Bilinçsiz, eğitimsiz kitleleri faşizmin sınıfsal kökenleri, iç yüzü, faşistlerin yalanları konusunda sürekli aydınlatmak, faşistleri ve faşist örgütleri yığınlar önünde teşhir etmektir.

Diğer yönü; faşizme karşı, demokrasi, bağımsızlık, ve ilerleme için kurulacak UDC'yi böylesi bir cephenin **zorunlu ve olanaklı olduğunu** en geniş emekçi yığınlara, anlatmaktır. Bu anlatım, UDC'nin, yaşama geçirilmesine dönük, somut eylemlere ve örgütlenmeye yönelik ve yol gösterici olmalıdır. Eylem birliğinin ilkeleri, gereği, koşulları ve yolları, demokrasiden ve ulusal bağımsızlıktan yana olan herkesin kavrayacağı açıklıkta, durulukta anlatılmalıdır.

Propaganda çalışmaları, bir yandan Politika gazetesi, sendika gazeteleri ve dergileri vb. gibi yayın organları, afiş, bildiri, broşür gibi yayın yoluyla, yada yığınsal mitingler vb. gibi biçimlerde geniş kitlelere yönelik olarak yürütülmelidir.

Öte yandan, propaganda çalışmaları örgütlenmeyle bütünleştirilerek işyerlerinde, köylerde, semtlerde, kahve, dernek vb. gibi toplanma yerlerinde kitlenin içinde sözlü ve sürekli olarak yürütülmelidir. Bu çalışma komiteler yoluyla yürütülmelidir. Gerçekte en etkin ve yararlı propaganda yöntemi de budur.

Bu amaçla, ilk önce her örgüt kendi içinde, yukardan aşağıya çeşitli düzeyde UDC için propaganda ve örgütlenme yapacak komiteleri oluşturmalıdır. Komitelerin oluşturulması, 3-5 kişinin bir araya getirilmesi değildir. Örgüt içinde komitelere faşizm ve UDC üzerine açık, aydınlatıcı bilgiler veren, somut hedef ve görevleri açıklayan eğitim yapılmasını gerektirir. Böylece her örgüt kendi yapısına, uygun olarak örgütlenme alanının ve biçiminin elverdiği en yaygın biçimde fabrikalarda, işyerlerinde, semtlerde, köylerde komitelerini kurmalıdır. DİSK ve sendikalar için işyeri-fabrika komiteleri temel propaganda ve örgütlenme birimleridir. Ne var ki bununla yetinmemeli, işyeri komiteleri yoluyla, o işyerinde çalışan işçilerin ana yerleşme yer ve semtlerinde semt - mahalle veya köy komiteleri, oluşturulmalıdır.

Aynı işyerinde çalışan memur, işçi ve teknik personelin, aynı örgütlere bağlı olması halinde bunlar arasında işyerindeki en etkin örgütün, (eğer işçiler sendikali ise bu örgüt sendikadır) kuracağı işyeri komitesi temel alınarak, işyerindeki diğer örgütlerin temsilcilerinin de katılmasıyla işyeri komiteleri oluşturulabilir. Benzeri bir oluşum, aynı semtte propaganda ve örgütlenme komiteleri kurmuş çeşitli örgütler için de sözkonusudur. Semtteki değişik komiteler tek bir semt komitesinde birleşmelidir. Semt veya köy komitelerine, varsa yerel örgütlerin, muhtar, öğretmen vb. gibi ilerici - demokrat saygın kişilerin katılmasına ayrıca özen gösterilmelidir.

Semtlerde, köylerde, sarı - faşist sendikalara bağlı veya sendikasıız işyerlerinde temel komitelerinin oluşturulması her zaman, UDC oluşturma çalışmasına katılan örgütlerin kurdukları komiteleri kanalıyla mümkün olmayabilir. Bu durumda sözkonusu iş yada yaşama yerinde, en yakın çevre yada bölge komiteleri yoluyla, yada oralaradaki tek tek ilerici - demokrat kişilerin girişimiyle somut ve âcil sorunlar etrafında eylemler düzenlenebilir. Bu eylem biçimleri, bir imza veya yardım toplama kampanyası, mahallî gösteri vb. gibi eylemler, sendika örgütlenme çalışmaları, kahve toplantısı olabilir. Böylesi eylemler içinde semtin veya işyerinin etkin ve ilerici kişileri ortaya çıkarılarak, komiteler kurulabilir, örgütlenilebilir.

Komitelerin kurulması sürecinde olduğu kadar, kurulduktan sonra da böylesi eylemlerin sürdürülmesi komitelerin temel çalışma alanıdır. Komiteler, semtin, işyerinin âcil ve en yakıcı yerel yada genel istem ve sorunları etrafında düzenlenen eylemlerde hem UDC için propaganda çalışmalarını, hem de örgütlenme çalışmalarını sürdürecektir. İşyeri komiteleri, işyerinin temel birimlerine, atölyelere kadar yayılan alt komiteleri böylesi eylemler içinde oluşturacaktır. Semt ve köy komiteleri, mahallelere, sokaklara kadar yayılan alt komiteleri yine böylesi somut eylemler için ve onların içinde oluşturacaktır. Gereksiz tartışmalardan kaçınmak, dışlayıcı değil; birleştirici olmaya özen göstermek, ayrılık noktalarını bir kenara itip, ortak eylem ve sloganlar üzerinde durmak, komitelerin işlerliğini arttıracaktır. Çalışma ve yaşama yerlerindeki çeşitli siyasi görüş ve örgüte bağlı geniş emekçi kitleler böylesi somut, güncel ve âcil eylemler içinde birbirlerine kenetlenecek, birliğinin, örgütlülüğünün gücünü kavrayacak, eğilecek ve bilinçleneceklerdir. Cephemizin bölümleri böylece oluşacaktır.

Komiteler, yaşama ve çalışma yerlerinde demokrasiyi ve bağımsızlığı savunacak temel birimlerdir.

Yerleşme ve işyeri komitelerinin temel görevleri şöyle sıralanabilir:

- a) Faşizme karşı, faşist ideoloji, propaganda, slogan ve aldatmacalara karşı, ve UDC için her fırsat ve biçimde aydınlatıcı ve eğitici propaganda çalışması yapmak.
- b) İşyerinde bir genel grev, miting, yürüyüş gibi yığinsal karşı çıkışlar için gerekli örgütsel ve eğitsel hazırlıkları yapmak.
- c) İşyerindeki ve semtteki resmî veya sivil faşistlere, faşizm özlemcilerine karşı etkin önlemler almak, bunları tecrit ve teşhir ederek, uzaklaştırılmasını propaganda etmek ve örgütlemek.
- d) İşyerine veya semte yeni gelen kişileri UDC saflarına kazanmak, faşistleri ise saptamak.
- e) Çevredeki faşist sloganlara, faşist çete ve örgütlere karşı kitlelerle birlikte etkin bir savaşım vermek. Çevredeki konut ve dükkânları halkı faşist saldırı ve baskılardan korumak, yığınlaşmaya meydan vermemek, bütün saldırıları en geniş şekilde kamuoyuna duyurmak, halkı faşizme, zorbalığa ve baskılara karşı yığinsal çıkışlara çekmek için propaganda ve örgütlenme çalışmaları yapmak.
- f) Sorunu salt faşist baskılar olarak dar bir alana hapsetmemek, âcil bölgesel sorunların (yol, su, gecekond, tapu, elektrik, okul v.b.) çözümünü için ve bu sorunları MC'ye bağlayan propaganda ve somut eylemler yürütmek.
- g) Tekelci sermayenin dayanılmaz boyutlara ulaşan ekonomik sömürsüne ve MC'nin dayattığı «kemerleri sıkma» politikasına karşı, emekçi halkın, yiyecek, giyecek, yakacak, iş, toprak, kredi, konut, eğitim, kültür, sağlık ve sosyal hizmetler, sosyal güvenlik gibi istemlerinin çözülmesi için somut öneriler çerçevesinde, propaganda ve bu amaçla geniş çaplı eylemler için örgütlenme yapmak. Bu istemleri MC'nin alaşağı edilmesi, yerine halktan yana Ulusal ve Demokratik bir iktidarın kurulması istemiyle bağlamak.

UDC'yi oluşturma, yaşama geçirme çabası tabandan tavana ve tavandan-tabana doğru iki yönlü paralel çalışmalar ge-

rektirmektedir. Temelde, tabanda, yığınların yaşadığı ve çalıştığı yerlerde gerçekleştirilen propaganda ve eylemler için de gerçekleştirilen birliktelikler ve örgütlenmeler, ülke çapında, örgütlerin üst düzeylerinde gerçekleştirilecek eylem ve güç birliği çalışmalarıyla paralel olarak yürütülmelidir.

DISK'in düzenleyeceği ve ülkemizdeki ilerici, demokrat, yurtsever nitelikli temel ekonomik, politik, demokratik ve mesleki örgütlerin temsil edileceği bir forum, UDC'mizin, ortak hedef, ilke ve programının ortaklaşa katkı ve çabalarla, ortak çıkar ve istemler doğrultusunda kararlaştırılacağı bir ortam olacaktır. Tabanda, temel komitelerin oluşturulması ve bunlar eliyle yapılacak çalışmalar böylesi bir ortak program oluşumunu beklememelidir. Çünkü tabandaki eylem ve güç birlikleri, örgüt merkezleri düzeyinde bir araya gelmeyi ve ortak program oluşmasını hızlandıracak, teşvik edecek, destekleyecektir. Örgütlerin ortaklaşa saptayıp benimsedikleri ortak cephe programı ve ilkeler çerçevesinde Ulusal bir Cephe Komitesinin oluşması ve temel komitelerin bu komiteye bağlanması, UDC'mizin oluşmasının tamamlanması olacaktır.

Böylesi bir Ulusal Cephe Komitesi'nin, UDC oluşturma çalışmalarının en başında ve hele emredici yetkilerle donatılarak kurulması ise, ilk bakışta sanıldığı gibi UDC'nin oluşturulmasını hızlandıracak değildir. Tersine UDC'mizde yer alması zorunlu işçi sınıfı örgütleri ve etkin yığınsal örgütler, diğer örgütlerle daha bir kez bile bir araya gelmeden, ortak ilke ve programda anlaşmadan, böylesi bir örgütsel disiplin ve hiyerarşiyi kurmaya çalışmak, UDC çalışmalarının tabanda yaygınlaşmasını, böylece geniş birliktelikler oluşmasını engelleyecektir.

UDC'miz ortak bir program, ortak bir örgütlenme ve ortak bir hareket olarak işte böylesi zahmetli, sabırlı, esnek, yaratıcı, kararlı, sorumlu ve çok yönlü çabaların meyvesi olarak oluşacak, emperyalizmin - tekellerin - gericiliğin ve faşizmin üzerine yürüyecektir.

UDC'miz tüm Ulusal Demokrat Güçlerin ürünü ve onuru olarak, çileli halkımızı sömürsüz ve baskısız günlere kavuşturacaktır.

22. Genel Kurulunda MADEN-İŞ üyeleri UDC'yi kurmaya ve yaşatmaya karar vermiştir. Geniş işçi ve emekçi yığınları kuruluş için UDC'ye umutla bakmaktadır.

Bu bilinç ve kararlılıkla haydi UDC için görev başına.....